

Izhaja vsako soboto in velja:

vse leto K 10.—
 pol leta „ 5.—
 četrt leta „ 2:50

Inserati:

Petit-vrsta 1krat stane 20 vinarjev.

— Pri večkratni inserciji po dogovoru. —

OSK.

Uredništvo sprejema le frankirane rokopise
ter jih ne vrača.Uredništvo je v Ljubljani, Knafljeve ulice 5,
I. nadstr., upravnništvo pa ravno tam spodaj.

Posamezna številka 20 vin.

Politično-satirični tednik.

MIKLAJŽ SLOVENCEK.

Vesela vest.

Pri Devici Mariji v Polju so našli po „ofru“ med denarjem nekaj hlačnih gumbov. „Na poziv županstva“ je došlo ponoči pod poveljstvom kanonika Sušnika, ki ga je spremljal okrajni glavar Cron, dvajset orožnikov, ki so po celi fari izvršili hišno preiskavo. Zaplenili so nekaj hlač kot neme priče in zaprli več kmetov, katere so izročili sodišču radi motenja vere. Sicer se je pa izteklo vse gladko. Le triinštirideset oseb je bilo ranjenih in en novorojenček je po lastni neprevidnosti zašel na ost bajoneta in se je od ondod preselil na drugi svet. Ker je bil že krščen in tudi zakonskih staršev, je prišel prav gotovo v nebesa. Torej je staršem le čestitati.

Natančnež.

„Ali vam je kaj odleglo po praških?“
 „Prav nič, gospod doktor, dasiravno sem použil vse praške kar s papirjem vred.“
M. T.

Kaj govore imena?

DEMŠAR
 KREK
 KOŠAK
 PFEIFER
 DROBNIČ
 POVŠE
 ŽITNIK
 ŠUSTERŠIČ
 MEJAČ
 POGAČNIK
 MIHAEL ARKO
 DULAR
 DETELA
 PAKIŽ
 SCHWEITZER
 JAKLIČ

Lončarska.^{*)}

Rdečkasto-črni lonec
 vzal je žalosten konec.
 Rena ga je pokrila,
 rena ga je ubila!

^{*)} Z ozirom na shod klerikalcev in socijalcev v areni „Narodnega doma“.

Sodnik Krivogled.

Proti trem hudodelcem se je vršila razprava pred porotnim sodiščem. Senatu je načeloval sodnik Krivogled.

Obtoženci so stali pred njim v vrsti. Predsednik Krivogled vpraša prvega, kako se piše, ob tem seveda gleda z enim očesom na drugega obtoženca.

Misleč, da je vprašan on, odgovori točno: „Juri Rokovnjač“.

Nato pa zareži predsednik nad njim: „Ali sem tebe kaj vprašal? Molči in odgovarjaj samo na moja vprašanja!“

Ker pa je sodnik Krivogled škilil na tretjega obtoženca, mu je ta odgovoril: „Saj jaz tudi nisem odgovoril ničesar!“

Vse udari v glasan smeh.

Razljučeni predsednik se obrne k občinstvu rekoč: „Če se avditorij ne bo obnašal spodobno, dal bodem izprazniti klopi!“ Ob teh besedah pa je gledal Krivogled na porotniško klop.

Načelnik porotnikov, skrajno indigniran, vstane in izjavi v imenu vseh članov porotniške klopi: „Gospod predsednik, mi nismo rekli ničesar, se nismo niti ganili in odločno protestiramo proti takim napadom!“
Dr. X—Y—Z.

Nov rudnik.

Dvorni svetnik se zadnje čase zelo zanima za rudo v deželi. Povsod voja za rudokopi. Ko je bil te dni zvedel, da ima njegov tovariš Janez Evangelist Krek zlato žito, je po dr. Šusteršiču — seveda v nemškem jeziku — prosil za dotično „schurfbewilligung“. Veliko srečo!

Slov. ljudska stranka.

Cmokavzar: Kak je razloček med katoliško - narodno stranko in pa med slovensko ljudsko stranko?

Ušperna: Nobenega razločka ni!

Cmokavzar: Kako to?

Ušperna: Žid, če ga desetkrat prekrstiš, ostane vedno žid!

Cmokavzar: Aha! —

Znamenje.

Kako se bodo spoznale učiteljske kosti?

Vse kosti oženjenih učiteljev bodo po najnovejši iznajdbi dr. Žlindre numerirane s 25%, koščice neoženjenih učiteljev pa z 0%.

Fr. P.

Plemenit namen.

„Prijatelj, kako to, da te zadnje čase nikdar ne vidim treznega?“

Zapisal sem se v družbo abstinentov. Tam smo sami sovražniki pijače, zato jo pridno uničujemo!“
M. T.

V medenih tednih.

„Tvoj mož pa kašlja, ljuba prijateljica!“

„Ah, pa tako melodično!“

M. T.

Zaveden klerikalec v paradi.

Sveti Frančišek s Kamna.

Opomba uredništva. Tu priobčimo nekaj odlomkov iz „Življenja slovenskih svetnikov“. Ta velespodbudna knjiga izide v zalogi družbe sv. Mohorja leta 3000.

I.

V svoji mladosti naš Frančišek nikakor ni živel, kakor je Bogu dopadljivo. Bil je razuzdan in rajši je zahajal v pivnice, nego v cerkve. Pregrešnih devic se ni bal, in če je srečal katero na stezi življenja, grešil je ž njo, tako v mislih, kakor v dejanjih. Bogu bodi potoženo: tudi boga je tajil. Pisal je bogokletne knjige, in dokazoval v njih, da ni ne pekla, ne hudiča. Na kratko: Mladi Francelj je bil v svoji mladosti črn in smrdljiv grešnik, in njegov smrad je segal do božjega prestola!

Njegova sreča pa je bila, da je imel sveti Frančišek s Kamna sovrstnika, s katerim sta pozneje toliko premolila „ramo ob rami“. Bil je to sveti Janez, kateremu pravimo sveti Janez iz Ovijske hiše (životopis, glej stran 4666), ker je izvanredni ta svetnik, kakor znano, več let, podoben sv. Alešu, v pomanjkanju in revščini prebil pod stopnicami te hiše. Tam je v visoki starosti, razglo- dan od mrčesa in razdjan od lakote tudi umrl. Prosi za nas, sveti Janez iz Ovijske hiše!

Ta svetnik je izvedel o smrdljivem svojem rojaku, in prvi hip je same žalosti globoko vzdihnil:

„Frančišek je lõmp!“

Nato je pa molil in molil in molil za njega, ker je imel trden sklep to črno dušo rešiti za nebesa, ter jo izviti hudiču iz krempljev, ki so že tako globoko tičali v mesu sv. Frančiška na Kamnu. Vnel se je boj med svetnikom in hudičem. In ta boj je bil grozen in strašan!

S pričetka je svetnik omagoval in zmagoval je hudič! Frančišek je še vedno hodil po stezah posvetnih, in če je srečal kako pregrešno devico, grešil je ž njo tako v mislih, kakor v dejanjih. Iskal je hudiča, in zatorej je prišel hudič k njemu. In ta hudič je vzel nase podobo advokata, a naselil se je v Novem mestu, ki leži, kakor vsi veste, v bližini Kamna, kjer je sedaj svetovno-znana romarska cerkev, v kateri se nahaja čudodelna, posebno za živinske bolezni nedosegljiva podoba svetega Frančiška. Prosi za nas, sveti Frančišek s Kamna!

Hudič — v podobi advokata — obvil je s peklenškimi svojimi močmi našega Frančiška, pahnil ga je v valove slovenske politike, in svoj hudičev žegen mu je dal na pot. Žegen je pomagal in Frančišek na Kamnu je postal dvorni svetnik. Bila pa je to samo posvetna sreča, dušne sreče pa Frančišek vendar ni užival.

Sedaj se prikažejo sadovi molitve svetega Janeza iz Ovijske hiše! Bog je to neprestano molitev uslišal in poslal je svojega angelja, da je zmedel neke račune, ki so šli težko izpod rok našega Frančiška. Poslali so ga v penzijo. Bila je to posvetna nesreča, ki pa je bila našemu Frančišku izvir prave in nekaljene dušne sreče! Sveti Janez iz Ovijske hiše pa je navdušeno vzkliknil:

„Frančišek ni več lõmp!“

Pogreb.

Za goro zvonovi zvone
otožno kot da bi jokali ...
Pa kaj bi ne, ker odslej nje
ne bodo več v cerkev klicali!

Bingale—bongale,
bingale—bongale!

Pobožna devica bila,
vsak dan je k vsem mašam hodila;
ker bila je kruljeva vsa,
nikoli ni fantov ljubila.

Bingale i. t. d.

Pa brata s kopico otrok
je vendar tožila za doto;
ko mu jo izdrla iz rok,
je nesla „gospodu“ tja vsoto.

Bingale i. t. d.

In rada je delala vsem,
ki so jo hoteli na delo;
kar še prislužila je s tem,
v župnišče spet nesla veselo.

Bingale i. t. d.

„Gospod“ so res dober pastir,
hranilnico svojo imajo;
denar vsem pregreham je vir:
njim kmetje naj hranit' ga dajo!

Bingale i. t. d.

Zvonovi zvone za goro
otožno kot da bi jokali ...
Gospod „Mizerere“ pojo
drže se kot bi se smehljali.

Bingale i. t. d.

Pa če se smehljajo, naj se;
saj ona ne bo se vrnila,
ki svoje vse žulje zdaj je
v njih malhi — za večno pustila!

Bingale—bongale
bingale—bongale!

Žalostna žlahta.

Prijateljski pozdrav.

„Strela naj te ubije, Tone, kje pa
hodiš, da te nič ne vidim?“

„Vrag te vzemi, Janez, ali še živiš?“

M. T.

Idila

izpred abderitskega sodišča.

Ječar: Gospod sodnik, privedel sem obtoženko k današnji razpravi.

Sodnik: Prav! Obtoženka kako se pišete?

Obtoženka: Mica Kozaprsk!

Sodnik: Mica Kozaprsk, kaj pa ste? Kaj je vaš poklic?

Obtoženka: Milostivi gospod sodnik, v Mestni log hodim in pletem nogavice.

Sodnik: Ne vprašam, kaj delate, ampak kaj ste!

Obtoženka: Saj sem že povedala, da hodim v Mestni log in pletem nogavice.

Sodnik: G. perovodja, zapišite: vlačuga!

Sodnik obtoženki: Kje stanujete?

Obtoženka: V Mestnem logu četrta šupa na levo.

Sodnik perovodji: Pišite brez stalnega bivališča!

Sodnik obtoženki: Ali ste se res pečali z Janezom pred tremi dnevi za tisto šupo kjer stanujete, in s tem zakrivili prestopok po §-u 516 kaz. zakona?

Obtoženka: Jaz nikoli!

Sodnik perovodji: Pišite prizna vse! Obtožena Mica Kozaprsk je kriva prestopka v zmislu §-a 516. kaz. zak., storjenega na zgoraj opisani način in obsojena na 14 dni zapore in v povrnitev stroškov kazenskega postopanja in izvršitve kazni. Razlogi: Ker je obtoženka odkrito priznala svoje dejanje, je krivdorek upravičen. Pri odmeri kazni je bilo kot olajšujočo okolnost posebno uvaževati njeno priznanje.

No, obtoženka, ali ste zadovoljni z rabsodbo? V treh dneh se lahko pri- tožite!

Obtoženka: Jaz sem popolnoma nedolžna!

Sodnik perovodji: Zapišite, da je z rabsodbo popolnoma zadovoljna, da se odpove vsem pravnim lekem in da takoj nastopi kazen. Ječar, odveditejo jo!

Dr. X—Y—Z.

Neumen ptič.

A se je mudil v Trstu in pri tej priliki kupil papigo, in jo poslal svojemu prijatelju B s pripombo: „Izvrsten ptič!“

B je nesel papigo v kuhinjo in žena jo je pripravila za večerjo.

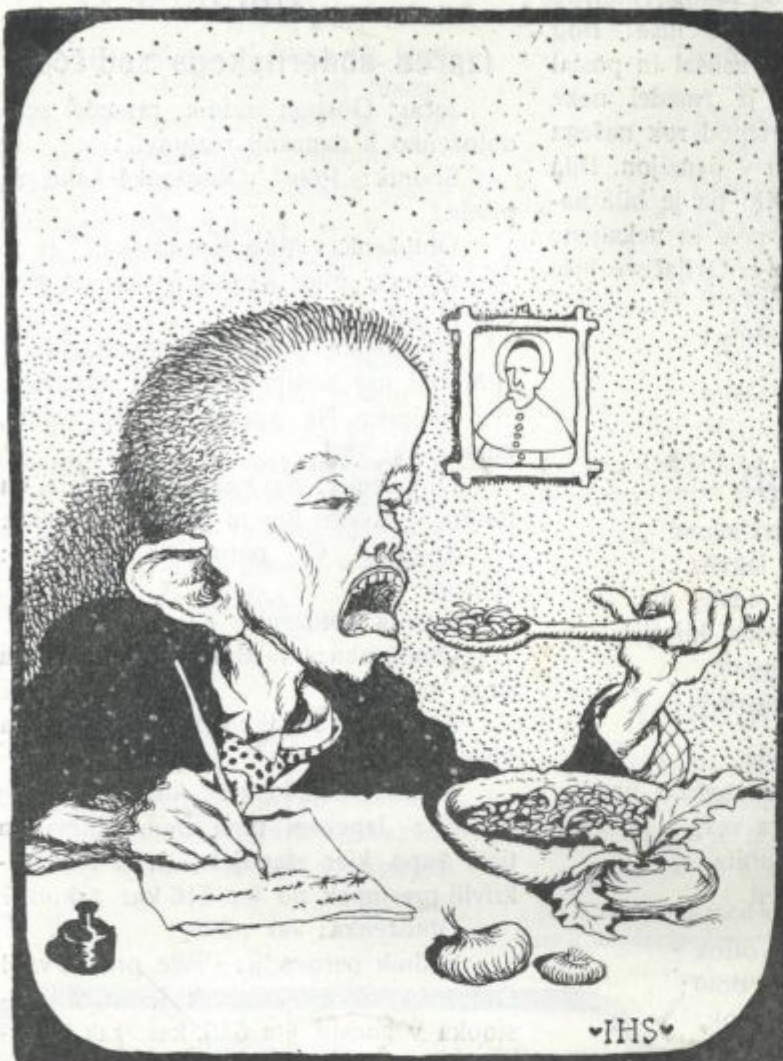
Ko je prišel A domov, je vprašal prijatelja: „No, kako sem ti postregel s ptičem?“

„S tako mrhovino ni prav nič!“

„Ali ptič je bil imeniten, saj je zna govoriti!“

„No, če je znal govoriti, pa naj b bil povedal, da ga ni vredno zaklati!“

Mara.

Ljubi starši!

Ta teden so ukrenili naš knezoškof, da ne bomo otepali vedno enakih jedi, ampak vsake tri dni kaj drugega. Variatio delectat, to se pravi: Tudi prežgane juhe se naveličaš!

Za kosilo so pripeljali več vozov repe. — Kdor dobi v kakšnem predmetu red „izvrstno“, sme iti duhat opoldne pred kuhinjo prijetne dišave pečenk, ki jih pripravljajo profesorjem. Tudi ni zabranjeno ob tem jesti črn kruh.

Včeraj smo dobili za Miklavža ričet. Nenadoma sem zagledal med njim kosec mesa. Hitro sem ga mislil zavžiti, toda naenkrat je bilo v moji juhi deset vilic! Požrešni sošolci so mi prevrnili krožnik z ričetom in meso mi je padlo na tla. Prefekt je ukazal mir in sam pobral meso in ga pogoltnil kakor lačen tiger.

Zahvaljujem se Vam najlepše za hlače. Razsvetil Vas je sam sv. Duh, da ste mi poslali irhaste. Pošljite mi kaj suhih hrušk in krljev. Tukajšnji zrak zbuja hud tek.

Prosim Vas, da me pustite tudi čez Božič tukaj v obljubljeni deželi, kjer se nam cedi prežganka in ričet ter se pasemo ob plemenitem fižolu.

Vkratkem Vam zopet pišem kaj več. Presrečno Vas pozdravlja

Vaš hvaležni sin

Janez Fížolar,
prvošolec.

Št. Vid, 6. decembra 1905.

Puhloglavec.

Pruski gardni poročnik in frančiškan, bivša sošolca, se srečata na izprehodu. Oholi lajtnant vpraša patra, v čem se razlikujeta osel in frančiškan?

„Ne vem,“ se glasi miren odgovor ponižnega frančiškana.

„Ne veš?“ pravi ošabni poročnik. „Vendar v tem, da ima osel križ na hrbtu, frančiškan pa ob strani!“

„Izvrstno!“ reče frančiškan, „sedaj mi pa ti povej, v čem se razlikujeta osel in nemški gardni lajtnant?“

Po dolgem premišljevanju odgovori častnik: „Tega pa ne vem!“

„Jaz tudi ne!“ pravi na to frančiškan in se veselo namuzne puhloglavcu.

D.

Mlada osa.

Vera: „Moj papa je pa sodnik! He!“

Vida: „Moj je pa profesor, tvoj pa ni! Hihi!“

Vera: „Moj pa še lahko tvojega obsodi! He!“

Vida: „Moj papa pa lahko izračuna, koliko muh more eksercirati na pleši tvojega očeta!“

Mara.

Izpred sodišča.

„Koliko odškodnine zahtevate od hlapca, ki vam je ukradel hlače?“

„Gospod sodnik, 30 kron!“

„To je preveč! Sami pravite, da niso bile dosti vredne!“

„Gospod sodnik 20 kron sem dal za nove, 10 kron pa krojaču, ko mi jih je obrnil!“

M. T.

Zanesljivo spričevalo.

Pavle: Dr. Šusteršič je v deželnem zboru pametno postopal?

Savle: Kako to?

Pavle: „Jež“ v Ljubljani mu to spričuje.

Savle: Aha!

Nepremišljeno.

Sedemdesetletnega Ločana je zadela kap; vsi otroci so bili na polju, samo najstarejši sin Andri je bil doma. Stari Ločan je umiral, Andri je pa letal okrog hiše, vil roke in obupano klical: „Oča umirajo, pa nobenega hudiča ni blizu!“

Lačno vprašanje.

Če se uvede splošna in enaka volilna pravica brez vplivajočih sredstev, ali spadata med vplivajoča sredstva tudi ajmoht in golaš?

Več klerikalnih ajmohtarjev.

Hladna duša.

V gostilnico pride hčerka očeta klicat: „Ata, pojdite domov, mati so na smrtni postelji!“

Oče: „Jih pa predeni na mojo!“

Hčerka odide, povrne se pa čez pol ure in reče očetu: „Ata, za božjo voljo, pojdite no domov, mama so že pri kraju!“

Oče: „Jih pa porini na gorenji konec postelje!“

Hčerka odide, vrne se pa čez nekaj časa vsa objokana: „Ata, ata, zakaj niste prišli domov, sedaj je pa Bog mamo k sebi vzel!“

Oče: „Ali mu bo še žal, kakor je bilo tudi meni, da sem jo vzel!“

Zal fant.

„No Janez, kaj so ti rekli pri naboru?“

„Če ne bi bil grbast, krivogled, škrobast in krevljast, bi bil najlepši fant!“

M. T.